

dokter zijn 215de operatie verrichten. Ook niet al te ver gevorderde krankzinnigen kunnen worden genezen. Een dame, die slechts één eierstok had, was reeds acht jaren gehuwd en kinderloos. Dr. BRINKLEY nam haar ook dien éénen eierstok en gaf haar twee van een pas geslachte geit ervoor in de plaats. Vier maanden later werd haar geduld beloond! (Zou er nu een geitje of een bokje voor den dag komen? Ref.). De dokter kan de wonderlijke werking niet verklaren. Wel weet hij te vertellen, dat „de klieren, die hij gebruikt, hoog geïoniseerd zijn, dat wil zeggen, dat zij 89,9 pCt. geïoniseerde zelfstandigheid in colloïdalen toestand bevatten”. De geiteklieren bevatten ook de scheikundige bestanddeelen, die in radio-actieve stoffen worden aangetroffen.

Laten wij het maar bekennen, dat doen wij collega BRINKLEY niet na. En daarom moeten wij ons de minachting van geleerde en ongeleerde, zachtmoedige en hoogdel-gestrenge onnoozelen laten welgevallen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

VERHOOGING DER VERZEKERING BIJ DE „ONDERLINGE”.

De leden van de „Onderlinge” hebben in het verslag der vergadering van Zondag 4 Juli o. a. kunnen lezen, dat een bestuursvoorstel is aangenomen, luidende: „de uitkeering kan hoogstens acht gulden daags bedragen, *evenwel onder voorwaarde*, dat dit besluit eerst vanaf 1 Januari 1921 van kracht zal zijn, indien zich vóór dien datum *minstens 200* der tegenwoordige leden voor verhooging hebben aangemeld en zijn goedgekeurd”.

In verband hiermee dring ik bij die leden der „Onderlinge”, welke voor zich zelven géén hogere verzekering noodig achten, aan, om zich toch, ter wille van al diegenen, die dit wel noodig hebben, maar vooral ook *ten behoeve van den groei der „Onderlinge”*, waarvoor beslist een hogere verzekeringsom toelaatbaar moet worden gesteld, zich toch spoedig aan te melden voor verhooging van het bedrag hunner verzekering met het minimum n.l. één gulden daags. Dan komen de 200 vol, anders niet, vrees ik.

Loenen a/d Vecht, Augustus 1920.

L. L. POSTHUMA.

DE TWEEDE VOORZITTER.

Collega VAN DER NAGEL heeft een goed werk gedaan in Maatschappij-opzicht met zijn ingezonden stukje in het *Tijdschrift* van 7 Augustus jl.. Daarin wordt de kwestie van den tweeden voorzitter nog eens scherp belicht. En het komt mij voor, dat het nu toch voor ieder, die van onze Maatschappij iets „levends” wil maken, een lichaam, dat invloed heeft, welks medewerking gezocht en op prijs gesteld wordt, helder als de dag moet zijn, hoe noodig juist die tweede voorzitter is! De secretaris heeft onomwonden verklaard dat een volwaardig secretaris niet voldoende is, doch zoekt de oplossing in toerbeurten van andere hoofdbestuurders. Terecht zegt collega VAN DER NAGEL: er moet onderzocht worden of dit met het oog op hun praktijk wel kan. Hier wordt de wonde plek van deze regeling juist blootgelegd! Och, ieder onzer weet wel, dat de praktijkbelangen dan n°. 1 zijn en dikwijls op de meest gewichtige oogenblikken verhinderen, krachtig en geregeld het Maatschappij-werk af te doen. En dit klemt te meer, waar onze Maatschappij zich weer op te werken heeft, moet trachten den invloed te herwinnen, dien zij verloor, omdat men te langzaam werkte, te veel over zijn kant liet gaan, te indolent was. Hoe kunnen die toerbeurthoudende hoofdbestuurders de zaken der Maatschappij grondig behartigen, dit lichaam vooruit helpen, waar hun de gelegenheid ontbreekt zich degelijk in de zich voordoende vraagstukken in te werken! Ja, een of ander stuk even doorlezen en oppervlakkig beoordeelen, dat zal gaan! Maar mogen wij met zoo iets genoegen nemen? En nu spreek ik nog niet over al het werk dat „opgezocht” moet worden op het terrein der *algemeene*